

Od našich hochů

Má se dobře, přece ale těší se na návrat do svého útulného domova.

Manželé p. Frank Bartošovi, z č. 2223 jižní 15. ulice, Omaha, obdrželi ošl svého syna Láďu, z Londýna následující dopisy: Londýn, Anglie, 26. list., 1918. Drazí rodiče! Jelikož nyní cenzura dopisů pominula, mohu vám nyní opět psát česky a sdělit vám, že máme zde stále dosti práce. Ve čtvrtek jsem posvěcení a já ještě nevím, kde budu obědvat. Ovšem nejraději bych byl doma, neboť vím, že budete mít kaechru nebo husu, kdežto já zde nejspíše budu mít hovézimu a brambory. Od bratra Jarouše obdržel jsem pouze jedno psaní, co se nachází ve Francii. O posvěcení budou zde hrát "foot-ball" a "navy" bude pořádat taneční zábavu, k níž se očekává na 3000 lidí; armáda bude mít též veliký taneční vínek, při němž bude americká kapela účinkovat, tak myslím, že v tom ohledu se budeme mít dosti dobře. Posud nevím, jak brzo se vrátím do Spoj. Států, však jak to vyhlíží, tak to vezme asi šest měsíců a možná, že mne pak pošlou někam jinam. Myslím, že Jarouš bude doma dříve nežli já, to bude asi někdy v dubnu nebo v květnu příštího roku. Velmi rád bych se též dostal do Francie a zvláště do Čech bych se velmi rád podíval. — Češi nyní mají zde úřadovnu asi dva čtverece od nás a vlaje nad ní červeno-bílá vlajka. Co dělá Jan Kolářův a kde se nyní nalézá? Pospělal a Krupa jsou ve Francii, teď ale budou asi brzo zpět ve Spoj. Státech. Aviatické odvětví přijde záhy domů. Než, já budu zde již v brzkou 16 měsíců a tak budu mít dva zlaté odznaky na rukávě. Přítomně mnoho na stroji nepiš, neboť jsem již hlavním klerkem v komunikačním oddělení. Do Francie jsme již poslali 20 mužů a stále další tam odesíláme. Zde nyní téměř stále prší a tím je zde i hojnost bláta. Dověděl jsem se zde, že pan Masaryk už odešel do Čech a jakože se mu dostalo vřude v Americe uvítání. Máme zde bezdrátovou telegrafickou stanicí, tak dostáváme každého dne novinářské zprávy ze Spoj. Států a časem i z Omahy a zvláště hojnost zpráv, týkajících se Čechoslováků v Rusku. Doufám, že jste doma všichni zdraví. Dopis tentokrát koním a s pozdravem znamenám se váš syn Láďa.

Druhý dopis zní:

Londýn, Anglie, 4. pros., 1918. V minulém týdnu jsem od vás obdržel tři dopisy a tak vám na ně hned odepisuji. Tentokrát musím vám sdělit, jak jsou zde některé věci drahé; tak vejce jsou nyní 15e jedno; vlna \$2.00 libra; jablka 36c jedno; kadežto banány a pomeranče nejsou zde téměř ani k dostání. Sděluji vám též, že jsem bedničku od vás obdržel a pouze jedno jablko bylo naháně — velice jsem si na nich pochutil. Mamínko, neusíte mít o mne starost, že bych se zde k nějaké té zastřeše uvázal. Dříve si ehei ještě rád doma pochutnat na vašich koláčích, knedlicích, pájích a slepicích. Nejsm tak zpozodilým, abych ztratil hlavu při spatření nějaké té zdejší krasavice. Drazí rodiče, buďte ujištěni, tak dlouho, pokud vás máti budu, tak si žádné ženy nepřejí. Obdržel jsem dopis od Vlasty, v němž mi sdělila o tetině a Rudolfově úmrtí a proto vyslovuji pozdáváním upřímnou svoji soustrast. — Tak to vyhlíží, že se naše Libuše již asi na tuto stranu nedostane. Poslala mně dopis, jež obdržela od "tety" Vitánvásové a tak jsem se musel zasmát vypravování o tom klobouku a jak k ní děti rády chodí. Vyřídte "tety" můj srdečný pozdrav. Jak jste se tam u vás měli na posvěcení. Nás anglická admirálita pozvala na oběd do největšího baru v Londýně; má a co myslíte, že jsme měli? Studené hovězí maso, sýr, okurky a chléb. To bylo posvěcení a můžete být věru ubezpečeni, když jsem tak u té tabule seděl, že jsem sobě na vás vzpomenu a sobě zároveň pomysl, že vy doma jistě máte kaechru, zelí, mechyňky atd., atd. Po obědě jsme šli na "foot-ball", kdežto večer odebrali jsme se na veliký taneční vínek do Royal Albert baru, který jest o čtvrtinu větší, nežli auditorium v Omaze. Bylo nás tam asi 3,500 a

tančili jsme do 2:30 ráno, načež jsme museli domů capat asi tři míle pěšky a hned ovšem zase být u práce. Byl jsem ovšem též dosti unaven. V minulém týdnu jsem měl jeti do Paříže, když ale můj "bos" spatřil moje jméno první na listině, tak je vyškrtl a řekl, že on si nijak nepřejí, aby mne od něho vzali; tak tedy zde budu muset zůstat, až bude po všem. Což mamínka ještě praeně pro Červený kříž? Ta se zajisté hodně v tomto roce napracovala! Nyní, co bylo prohlášeno příručí, tak není zde tolik pilné práce a jsem se svým bossem sám u úředovně. Včera jsem byl v místnostech kanadských Y. M. C. A., kde hráli U. S. námořníci ze Škotska; bylo to celkem pěkné divadlo a zvláště hudbu měli dobrou. Za minulé tři měsíce jsem zaplatil kolem \$150 za své uniformy, takže jsem nyní zase v úplném pořádku. Včera, jak zajistě vám znám, prezident Wilson vyjel z New Yorku a tu bude ve Francii živo, až tam přibude. Čekám, že budeme mít více práce během přeběhu mírové konference. Shledal jsem se zde ještě s jedním Čechem, jistým Čáhou z Oklahomy, tak jsem si spolu pohovořil a jak mně sdělil, byl též v Omaze na Sokolském sletu. Dnes ráno po svém probuzení jsem zpíval samé české písně. Veselé svátky a šťastný nový rok vám přeje milující váš syn — Láďa.

Naše Beseda

HARTINGTON, NEB., 21. prosince 1918. — Ctěný pane V. Bureš! V dopise naleznete postovní poukázku na obnos \$5.00, jakožto moji Národní daň. Rád bych tak byl učinil dříve, avšak lépe pozdě, nežli nikdy! Tri zdejší české rodiny se příštího jara přestělují do Jižní Dakoty a sice k městečku Broadland, kde sobě následující zakoupili po půl sekeri pozemku; Cyril Houser, který již zde své hospodářství vyprodal; Petr a Emil Houserové míli dražbu včera, a John Matějka bude mít dražbu 15. ledna. Jižní Dakota měla letos zvláště velkou úrodu, což mělo za následek velký příval nových osadníků. — Koněm se srdečným pozdravem etěné redakci i čtenářům a trávím v úctě. Václav Švare.

CUBA, KANS., dne 22. prosince 1918. — Po dlouhém odpočinku opět se pokusím, abych čtenářům alespoň sdělil malou zprávičku z našeho okolí. Rok 1918 se ehýl ke konci a zapadá do moře věčnosti. My zajisté jeden každý z nás jej velice rádi vidíme odeházet a budeme na tento rok dlouho pamatovat, neboť byl pro celé člověčenstvo zkrátka snad na celé zeměkouli. Pomysleme si, co ta válka si v oběh vyžádala životů mladých statných synů, ale na tom nebylo ještě došti; přišla španělská influenza a skosila snad ještě mnohem více lidských životů, nežli si jich sama válka vyžádala. Zde v našem okolí si též ta zákeřná epidemie vyžádala několik mladých životů. Před nějakým časem se zdálo, že snad bude již té nemoci konec, ale nyní se ehřípka rozšířila, jak v městech, tak i na farmách, tak že jest mnoho nových případů onemocnění a též i několik úmrtí. Lékaři mají plně ruce práce, tak že ani nemohou stačit. Jak jsem s hora podotkl, budeme dlouho pamatovat na tento rok a zvláště ti rodiče, kteří ztratili syna na bojišti anebo podtelh na zúnět plie. Tito rodiče měli zajisté smutný štěstý večer, což si můžeme sami představit. Jedna zpráva ale nás přece potěšila a sice ta, jež sdělovala, že jest po válce; to byla zpráva radostná a někdo tomu nechtěl ani věřit. Ale přece tomu bylo tak. Večer zmíněného dne byla v městě Cuba událost ta slavená a radostí zážil každý — ať mladý, tak starý. Kajzr byl večer pověšen na strom a jak se zdálo, měl lehkou smrt — mělo by ho však potkat něco horšího, nežli to. — Rovněž se musím zmínit o té naší slavné úrodě, jež — abych zkrátka řekl, nebyla žádná. Po dva roky jsme tu nesklidili žádné pšenice; v loni jsme sklídili aspoň korny na krmení, ale letos nemáme ani tu na krmení; musíme ji nyní kupovat a tak prasad jsme se museli zavit. Než

ovsa jsme přece trochu sklídili; jiného krmení jest též málo. Letos máme lepší nádeji na pšenici, neb nám stále přší, tak že se stá le pěkně zelená. Výloh bylo od jara dosti — přišly bondy svobodny, válečné úsporné známky, Červený kříž, Y. M. C. A., nyní Národní daň. Nieměně my ale přece nezůstali nikdy pozadu v ničem; pomáhali jsme jak jsme nej lépe mohli. Na Národní daň jsme sebrali \$983.50, což myslím, že jest dost na ty neúrody. — Co to píš, jest neděle, 22. prosince, a právě v pole dne letěly blíže naší farmy 3 aeroplány a jak jsme se dozvěděli, letěly z Kansas City do našeho okresního města Belle ville, Kans, pak dále na západ; za jakým účelem ovšem není nám známo. Lidé z počátku mysleli, že jsou to nějaké krahlíky. Tímto koněm se srdečným pozdravem na všechny čtenáře a čtenářky tohoto listu a zároveň přejí všem veselé vánoce a radostný nový rok a závod "Pokroku" hojnost nových odběratelů. — John Valek.

ZNAČNÉ NÁROKY RECKA NA MÍROVÉ KONFERENCI

Národnostní a historická základna nároků těch je dobrá.

Paříž, 25. prosince. — Sehnzka presidenta Wilsona s řeckým premiérem Venizelosem má větší důležitost nežli se má všeobecně za to. Venizelos je jedním z největších státníků, jež moderní Řecko vytvořilo. Prokázal velmi platné služby netoliko Balkanu a své vlastní zemi, nýbrž i spojenečím povšečně. Nebýt jeho, Řecko stalo by se bylo nástrojem německých plánů a osvobození Balkanu vítězstvím nad Bulharskem stalo by se nemožností. Před mírový kongres jde Řecko se žádostí, aby spravedlnosti, která byla mu odřípána po staletí, bylo učiněno zadost. Řecko žádá, aby přičten byl mu severní Epirus, mezi přítomným Řeckem a Albánií, aby Itálie vydala Řecko ostrovy Archipelago a Rhodes, aby smělo připojití ku své zemi Řecko osazené krajiny při moři Egejském a Marmarském, spolu se Smyrnou a řeckými osadami v západní Malé Asii. Itálie, jak se zdá, stavěti bude se proti splnění všech požadavků Řecka. Sama činí si záslusk na Epirus, území za Valonou, kterou chce proměnití na velkou námořní základnu, jež by hájila vjezd do Adriatického moře. Řecko má ale větší nároky na toto území, kde většina obyvatelstva je řeckého původu. Také vydání ostrovů hořeji jmenovaných narazí na odpor Itálie. Tyto ostrovy ale byly řecké od počátku historie a Itálie získala je v důsledku úspěšné války s Tureckem v roce 1912 s tout výhradou, že je vyklidí, jakmile Turecko vyhoví jistým požadavkům ohledně Tripolska. O nárocech na území při úžině Dardanelské bude nepochybně uvažováno ve spojení s osudem této vodní cesty. Je silně možné, že Řecko musí se spokojiti s mezinárodním Cañhradu a území v jeho okolí. Smyrna a území v západní Malé Asii jsou osazeny Řeky a obyvatelstvo jich vždy právo si patřiti pod řeckou vládu. V těchto distriktech žije kolem dvou millionů Řeků. Nové Řecko, jež by splněny byly všechny jeho požadavky, mělo by mezi 8 až 10 miliony obyvatel.

Bavorsku hrozí prý anarchie

Mnichov, 24. prosince. — Tak zmatečné vládnou poměry v Bavorsku v posledních dvou týdnech, že tři z vůdčích stran se spojily, aby vydaly ostrou výstrahu bavorské vládě. V této výstraze, jež rovná se ultimatu, prohlašuje se, že Bavorsko žene se v náruč anarchie. Poměry staly se tak vážnými, že národní shromáždění, bude-li kdykoliv zvoleno, nebude s to ani poráždati schůze. Vládě se vytyká, že vládne terrorem. Interpelanti se táží: "Přeje si vaše vláda pořádku, anebo anarchie?" A praví se dále: "Cheeme určitou a neodvolatelnou odpověď, netoliko slovesch, ale i v činech." Nebude-li přejí žádná odpověď vyhlána, ebfé Bavorsko přijde k náhledu, že má vládu nezodpovědnou.

NA TROSKÁCH STARÉ VZRŮSTÁ NOVÁ EVROPA

Pásky národnostní rozchoduji v novém seskupování národů.

Paříž, 25. prosince. — Přítomný věk je obdobím federací. Střední a východní Evropa, když se byla rozpadla ve své původní živly, ukazuje nyní snahy seskupení na nových liniích. Jihoslovanské státy se seskupují kolem Srbska a až Bulharsko plně odpýká za svoje zločiny, bude bezpochyby žádati o připůstění do této skupiny. Zároveň se vyrozumívá, že všechny slovanské státy střední Evropy hodlají založiti jakýsi svaz mezi sebou.

Polsko navrhuje nyní, aby do této federace Poláků, Čechoslováků a Jihoslovanů bylo připůstěno i Rumunsko. Tak jako Bulharsko, tak na konce i Maďari, aby se vyhnuli úplnému osamocení, budou bezpochyby žádati, aby jim bylo dovoleno připojití se k federaci jejich sousedů. Tak po šestí nebo sedmi desetiletích sen uherského patriota o federaci Podunajské začíná se znovu objevo-ovati.

Košutova myšlenka byla, že státy na poříčí Dunaje mají společné zájmy a měly by se semknouti. Národy, o kterých předvídal, že by na tom měly zájem, byly Uhry, Československo, Jihoslovanstvo, Bulharsko, Rumunsko a snad i Polsko. Dunajská federace tvořila by dle mínění Košuta přirozenou protiváhu proti Rusku a proti Německu na druhé straně a byla by mohutným činitelem k udržení míru v Evropě.

Hospodářské a politické pásky jsou mnohdy silnější než pásky národnostní. Všechny národnosti, pojaté do Košutovy navrhované federace, jsou slovanského původu s výjimkou Maďarů a Rumunů, ale to nemuselo by býti právě přičinou pro vyloučení z ní posléze jmenovaných národů. Hospodářské vylidky zajisté měly by padati na váhu při seskupování nových států.

Ovšem, také by tu hrálo značnou úlohu stanovisko Uherska a Bulharska. Kdyby oba tyto národy splnily všechny požadavky mírového kongresu a projevilý dobrnou vůli k svým sousedům, nebylo by přičin, proč neměly by býti pojaty do federace, která všem byla by prospěšnou a učinila by z Dunaje velkou společnou obehodní tepnu.

Celá řada otázek jest doposud nevyřízena spojenci.

Paříž, 26. prosince. — President Wilson doufá, že krátce po jeho návratu z Anglie dojde k dohodě nejpotřebnější předběžné organizační práce americké komise. Mírové předporady mohou býti v té době zahájeny, jestliže také jiné vlády budou míti v pohotovosti svoje delegáty. Úřední oznámení o jmenování těchto delegátů očekává se v několika dnech.

Doposud není známo, kdy do stavy se němečtí míroví delegáty. Otázka, má-li také Rusku dostati se zastoupení na mírovém kongresu, nedostala se dále, než k nezávažnému jednání s některými ruskými předáky. Pochybuje se, že mírový kongres bude možno za hájiti v lednu. Mnozí soudí, že k jeho zahájení dojde snad v únoru a jiní soudí, že zahájen bude někdy počátkem března. President Wilson ehtěl se vrátiti do Spojených Států kolem 15. února, v tom předpokladu, že mírová práce bude již v proudu. — President ale je ochoten vrátiti se do Evropy na jaře, bude-li toho potřeba. Má se však za to, že toho potřeba nebude.

Ruský průmysl zničen na léta

Bern, 25. prosince. — Spolehlivé informace z Ruska přinášejí potvrzení zpráv dřívějších, že socialistace průmyslu tam je úplným nezdemem. Úřední statistika ukazuje, že v úřadní 153 podniků, kontrolovaných státem, přesahuje značně příjmy. Techničtí odborníci prohlašují, že průmysl Ruska byl ochromen na mnoho let boševským režimem.

NAPJETÍ MEZI ITALIÍ A JIHOSLOVANY VZRŮSTÁ

Všechny pokusy o kompromis až doposud neměly výsledku.

Paříž, 25. prosince. — Napjetí mezi Italií a Jugoslavií se stále přístroje a nikde nejví se naděje, že dojde k jeho zmírnění dříve nežli o otázce této rozhodne mírový kongres. Přítomny tohoto sporu, jež slibuje býti jednou z nejvýznamnějších otázek mírové konference, datují se od počátku brucevny se Rakouska.

Večer téhož dne, kdy Rakousko odeslalo svoje loďstvo Jihošlovanů, italská ponorka potopila Viribus Unitis, jednu z největších loď této flotily. Jihošlovane považovali to téměř za vyložený akt nepřátelství. Itálové odpovíděli, že odevzdání loďstva Jihošlovanům bylo toliko úskokem Rakouska, což Rakousko téměř připůstilo později, když uvoloilo se dle opatření smlouvy o příměří vydati Italií jistou část svého loďstva. Jihošlovane naproti tomu tvrdí, že v té době byli uznáni spojenci a že málo padalo na váhu, co později Rakousko učiní.

Druhou událostí, jež podráždila Jihošlovany, bylo vylodění italského vojska v Rjeece. Itálové, jak se praví, slibili, že nevyloží tu svého vojska před příchodem oddílů jiných spojenců, ale slibu nedostáli. Itálové prohlásili, že záležitost tato je bez jakéhokoliv významu, ježto oddily spojenců dostavily se o něco později. Přes protesty Jihošlovanů Itálové poslali vojska k zaujetí Lublaně.

Později je odvolali, když Srbsko prohlásilo, že proti zaujetí města Italy postaví se třeba i brannou mocí. Jihošlovanská národní rada v Záhřebu poslala princei-regentu srbskému Alexandru ostrý protest proti obsazování jihošlovanského území italským vojskem. Alexandr slibil, že v této záležitosti zakročí a že spojenci jisté vyhoví požadavkům jihošlovanského lidu.

Jihošlovane staví se rozhodně proti tajné smlouvě, uzavřené v Londýně v roce 1915, v které Italií slíbilo bylo mnoho jihošlovanského území, zahrnuje v to Dalmacii. Jihošlovane prohlašují, že přijmou rozhodnutí plebiscitu v krajínách, o které vede se spor.

Influenza řadí na Jižních ostrovech

Papeete, Tahiti, 26. prosince. — Influenza proměnila ostrov Tahiti v kostnici. Na vřeholku hory Tahiti hoří velké hranice a velké množství ztuhlých a bílým plátnem zabalených mrtvol domorodců leží podle nich a čeká na vřzení do planoucího popelě těch, kteří byli sežehnuti ohněm. Plně jedina sedmína obyvatelstva Papeete podlehla influenze. Téměř ve všech domovech domorodců jsou nemocni bez obsluhy a bez léků, zatím co horečka spaluje jejich těla. Marně žádají o potravu. Evropané a Američané, kteří unikli této chorobě, utvořili dobrovolnické sbory k donášení potravin a léků nemocným a k pohřbívání mrtvých. Úmrtí byla tak četná v minulém týdnu, že nebylo možno pohřbítí všechny mrtvé. Bylo nutno spalovati na hranicích. První známky této choroby objevily se pod příjezdu parníku, na kterém několik osob onemocnělo ehřípkou. To bylo dne 17. listopadu. Byl učiněn pokus o zabránění rozšíření choroby, leč bez jakéhokoliv výsledku. Epidemie rozšířila se také na ostrov Moorea.

Paderewski založí polskou vládu

Kodaň, 26. prosince. — Ignác Paderewski, proslulý pianista a prominentní bojovník za obnovení samostatnosti Polska, přijel sem na palubě anglického křižníku, který dán byl k jeho dispozici. — Křižník pokračoval na své cestě do Gdanska s p. Paderewským a plukovníkem Wade-em, anglickým vojenským přídelencem, na palubě Berlinské Tidende* vyslovují náhled, že úkolem Paderewského je založiti novou polskou vládu pod záštitou spojenců. Paderewski vyplul z New Yorku dne 23. listopadu, jsa opatřen plnoumocstvím jednati za polské vřbory ve Spojených Státech.

OSUD BÝVALÉHO CARA RUSKÉHO VELKOU ZAHADOU

Jeho matka získává jím podepsané dopisy každých 10 dní.

Londýn, 25. prosince. — Je-li Mikuláš Romanov, bývalý ruský ear, mrtve, kde se nachází jeho hrob? Kdo píše dopisy jeho matce? Marie Dagmar Romanová, jeho matka, jež zdržuje se v Livadii, získává dopisy každých deset dní, podepsané jeho jménem, jak se sděluje.

Praví se, že prohlásila, že dobře poznává jeho rukopis. Není žádných naznačení, dle kterých dalo by se sonditi, odkud tyto záhadné dopisy jsou posílány. Historiku o těchto dopisech přinesli do Varšavy polští důstojníci, kterým podarilo se přehnotit z Ruska. Mikuláš Romanov stal se velkou ruskou záhadou.

O půlnoci na 15. březnu, 1917, podepsal svoji abdikaci. Byl na to zatčen a uvězněn v Carskoje Selu. Později pak poslán byl do Tobolska v Sibirii, byv na cestu vypraven za moei. Poněvadž po té došlo k odhalení spiknutí za účelem znovu dosazení jej na trůn, byl dopraven do bezpečnějšího vězení.

Po té pak přišly zprávy, že byl zavražděn na železničním voze, když odvážen byl z Jekatěrínburgu. Brzy na to došla zpráva, že usmrcen byl svými hlídači na cestě do Permu. V zápětí bylo oznámeno, že byl usmrcen v hádece s jedním ze svých gard. Hned po té došla zpráva, že byl veřejně popraven na rozkaz ruského sovětu. Jiná zpráva, došla za několik dnů po té, udala, že popraven byl v jistém domě v Jekatěrínburgu.

Všechny tyto zprávy byly popřeny anebo zahaleny pochybností. Dokumenty, jež měly obsahovati jeho rozločení se světem, nebyly nikdy uznány za autentické. Bylo oznámeno, že nalezeny byly otvory po kulích v místnosti domu v Jekatěrínburece, který byl o bývávám bývalým carem a jeho synem. Také stopy po krvi nalezeny byly na podlaže.

Leč tyto otvory po kulích byly přitíž vysoko ve stěně, než aby mohly býti považovány za otvory po kulích, vypálených na osobu stojící anebo sedící. A mrtvola bývalého cara nebyla dosud nalezena. Nikdo takéž nemůže označiti místo, kde byl pochován. Dokud nebude nalezen a stotožněn jeho rov anebo dokud bývalý ear, je-li na živu, nevyjde ze svého úkrytu, bude vždy pochybováno, že skutečně je mrtve. Ruští venkované již nyní si vypravují, že žije a mnozí věří, že vrátí se na trůn. Stejná záhada zahaluje osud jeho manželky a dvou deer, jakož i bývalého careviche.

Ruské ztráty jsou téměř 10 milionů

Kodaň, 24. prosince. — Ruské válečné ztráty jsou celkem 9,150,000 mužů, dle telegramu, získaného zde z Petrohradu. Z tohoto počtu 1,700,000 bylo usmrceno. Zmarzených počítá se na 1,450,000 a 3,500,000 jiných vojáků bylo poraněno. Rusů zajatých počítá se na 2,500,000. (Německé ztráty dle odhadu Koelnische Zeitungu, byly 6,000,000. Z počtu tohoto 2,000,000 bylo usmrceno. Francouzské ztráty v usmrcených byly 1,400,000, dle oznámení, jež učiněno bylo ve francouzské poslanecské sněmovně. Itálie měla v usmrcených

Nabažena života. — Zdraví mé bylo úplné podlomeno, byla jsem velice sesláblá, nervosní a měla jsem silné bolení hlavy a svizele se žaludkem," píše pí. M. Flagmanová z Linden, N. J. "bylo to více, než jsem mohla snést a byla nabažena života. Vřak brzy na to, když jsem počala užívati Dr. Petra Hoboka, eřtila jsem se lépe a nyní jsem opět zdravá." Není to rozzumné domýšletí se, že lék, jež přináší takové úplné léčivé výsledky, musí býti nadobýcejší? Není taková příprava hodna zkoušky, když vše vypadá temně a zastrášené? Ne jako jiné léky, Dr. Petra Hoboka není k dostání v lékárnách. Jest dodáván lidem přímo z laboratoře vyrabitelů, Dr. Peter Fahrney & Sons Co., Chicago, Ill. — Adv.